

**ქუთაისის საჯარო ბიბლიოთეკის წელიწლეული
ANNUAL OF KUTAISI PUBLIC LIBRARY**

VIII

2016

შორენა ლომაია

სამუშავანოს გოგი ტოპიკისათვის

სამუშავანოს ტოპონიმია კარგად არის შესწავლილი ვრცელ მონოგრაფიაში “სამუშავანოს გეოგრაფიული სახელები” (პ. ცხალაია, 2003). წიგნში თავმოყრილია დიდი მოცულობის მასალა, თუმცა რიგი ტოპონიმებისა ამ ლექსიკონში ვერ მოხვდა. ამჯერად შევეხებით არადენიმე ტოპონიმს.

ჭალი. ეს არის სოფლის სახელი. მდებარეობს ოჩამჩირის თემში, სოფლების: მოქვის, აკვასკასა და გუფის საზღვრებს შორის. ჭართულენოვან ვიკიპედიაშიც ვკითხულობთ: ჭალი, სოფელი აფხაზეთის ავტონომიურ რესპუბლიკაში, ოჩამჩირის მუნიციპალიტეტში (მოქვის თემი), მოქვისა და ლალიძეს შუამდინარეთში, ზღვის დონიდან 160 მ, ოჩამჩირიდან 32 კმ, აკვასკიდან (უახლოესი რკინიგზის სადგური) 10 კმ. 2008 წლიდან ოკუპირებულია რუსეთის ფედერაციის მიერ.

სოფლის სახელწოდების ეტიმოლოგია მეცნიერულად შესწავლილი არ არის, ხალხური ეტიმოლოგიები კი ასეთია: 1) ამ ტერიტორიაზე თურმე ხარობდა საუკეთესო ჭიშის ხეები (უფრო ბევრი), რომელიც გაჰქინდათ გასაყიდად თურქეთში. ამიტომაც ამ ადგილს აღრე ერქვა **თვალონი** (შდრ.; ოჯალეფე; ოჯალე “ტყე”) (ი. ყიფშიძე, 1994). ნჯა/მჯა//ჯა ლაზ. შდრ. ძელი. მეგრ. ჯა (არნ. ჩიქობავა, 1938). ჭართ. ძელ-ძელი - “ზე”; მეგრ. ჯა-ჯა “ზე”; ჯალ-ეფ-ი “ხეები; ო-ჯალ-ე-შ-ი “ძელისა; საძელისი (ვაზის ჭიში)“ ჩე-ჯა “ალვის ხე; (სიტყვა-სიტყვით, თეთრი ხე“); ლაზ. ჭა/ნჯა-/მჯა-/ჯა/ნჯა/მჯა “ზე” ლაზურში დასტურდება აგრეთვე **ჭაილონი//ჭალონი** (თანდილავა, 2013). **ჭალონი** – მთის ტყიანი ზონა ლაკადიდან შეშელეთამდე (მთა), ჭა (მეგრ.) “ზე: - ჭალონი ტყე, ტყიანი“ (პ. ცხალაია, 2003).

სხვა ვერსიით, ამ ადგილს არსებულა სოფელი, რომლის მკვიდრნი რაღაც უტედურებას უმსხვერპლია, გადარჩენილა მხოლოდ ერთი კაცი, რომელსაც არ მიუტოვებია მშობლიური მხარე, დაოჭახებულა და ისევ განახლებულა ცხოვრება. ე. ი. ის კაცი ყოფილა “ჭალი”. ამ მნიშვნელობით მეგრულში დღესაც გამოიყენება ეს სიტყვა: “კაჩიშ ჭალი (მძევალი) რექო? “კაცის მძევალი ხარ?“ იმ შემთხვევაში ეუბნებიან ადამიანს, როცა ძალიან სახითათო საქმეზე მიდის. არც ეს მნიშვნელობაა უცხო სხვა ჭართველური ენებისთვის: ჭართ. მძევალ-მძევალი; მეგრ. ჯალ-ჯალი “მძევალი“ გვივილება ძველ ჭართულში; ჭართულ მძევალ-ფორმას შეესატყვისება მეგრული ჯალ “ჯალი<ჯალი “კვერცხი, საგანგებოდ დატოვებული საბუდარში, (მძევალი) (ი. ყიფშიძე, 1994). საბუდარში შინაური ფრინველების მისაჩვევად კვერცხს დაუდებენ, რომელსაც მეგრულში ჯაილ კვერცხი ჰქვია. მარტვილურში ასევე დადასტურებულია ლძიალი//რზიალი ლექსიკური ერთეული (ნ. გულუა, 2006). შდრ.: დიალექტური მძევალი “ბუდეში დატოვებული კვერცხი“ (ს. ჟღენტი, 1953). შდრ. ასევე ჯალაბი “დედაწული ჯალაბიანი “ოჯახის პატრონი“ (ზ. სარჯველაძე, 2004). ჭალაბი “სახლეულობა“, ჯალაბობა “ოჯახი, კერძობა“ (ალ. ნეიმანი, 1978).

მსგავსი გამოთქმა მძევალ/ჭალ- სიტყვის მონაწილეობით მეგრულშიც დასტურდება — სი უჯალეთ ეშალაფირი “შე უმძევლოდ ამოგდებულო”. სემანტიკურად გასაგებია, თუ რატომ მიიღო სვანურში სიტყვამ ძირ-ფესვის გაგება; **ჭალ//ჭალ//ჭალ “მძევალი”** ზანიზმად უნდა ჩაითვალოს. თუ დავუშვებთ, რომ მ-ძევ-ალ ფორმა ძე- “მემკვიდრე, ვაჟიშვილი, ფუძეს” (ზ. ჩუხუა) შეიცავს, მაშინ დასაშვებია სოფელ ჭალის ეტიმოლოგის მეორე ვერსია უფრო სწორი იყოს. შდრ.: ქართ. მძევ>მძევალი; გარეკახური მძევარი; სვან. “ძირი, ფესვი”. ჭალი “მძევალი” ჭალი-ი “ბუდეში ჩადებული კვერცხი” (ზ. ჩუხუა, 2000-2003).

საინტერესოა ის ფაქტი, რომ სოფელი ორად იყოფა: **მარგალეფიშ ჭალი** ანუ **ჭალაგრუა** “მეგრელების ჭალი” და **აფხაზებიშ ჭალი** ანუ **ჭალაფსუა** “აფხაზების ჭალი”. დაყოფა ომის შემდგომდროინდელია, რადგან ომამდე მეგრელების ჭალი ეკუთვნოდა მოქვის თემს, ხოლო აფხაზების ჭალი აკვასკის სოფლის საბჭოს.

რაც შეეხება აღნიშნული ტოპონიმების ჭალაფსუა და ჭალაგრუა სტრუქტურას, ნათელია, რომ მსაზღვრელ-საზღვრულის წყობა პოსტოზიციურია, მეგრულ **მა-** თავსართს ბუნებრივად შეესაბამება აფხაზური **-ა** სუფიქსი...
რგალ ფუძე შეკუმშულია და რგ გადასმულია (გრ).

ჭალის მიმდებარედ არის სოფელი **მოქვი**, რომელიც რამდენიმე ფონეტიკური ვარიანტით გვხვდება **მუქუ//მოქუ**. მდინარეც ამავე სახელწოდების ჩამოუდის: მოქვი//მოქვწყარი//მოქუშწყარი. ამ მდინარის რამდენიმე მიკროტოპონიმი ადამიანთა სახელების მიხედვითაა შერქმეული: პეტრეშ ტომბა, კოტო, ...

აქვე არის ცნობილი მოქვის ეკლესია **მოქვიშ ოხვამე//მოქვის ეკლესია**.

გუფი მოსაზღვრე სოფელია იქვე, რომელიც განთქმულია ამავე სახელწოდების ჩანჩქერით, თუმცა, სამწუხაროდ, მას რუსული შესატყვისით ახსენებენ “**გუფსკი ვადაპად**”. მას გუფწყარსაც ეძაინონ.

საინტერესო მიკროტოპონიმებია **პატრიხაცუ//პატრახაცუ** და **ატიშადუ//ატაშადუ** (ასევე **გუფი, მოქვი**), რომელთა სტრუქტურა-ეტიმოლოგია შემდგომი კვლევის საგანია.

დამოწმებული ლიტერატურა

ნ. გულუა, 2006 - ნ. გულუა, ფრინველთა ლექსიკა ზანურში, თბ., 2006.
ალ. წეიმანი, 1978 - ალ. წეიმანი, ქართულ სინონიმთა ლექსიკონი, თბ., 1978.

ს. ქლენტი 1953 - ს. ქლენტი, ჭანურ-მეგრულის ფონეტიკა, თბ., 1953, [http://ka.wikipedia.org/wiki..](http://ka.wikipedia.org/wiki/)

ზ. სარჯველაძე, 2004 - ზ. სარჯველაძე, ძველი ქართული ენა, თბ., 2004.
ზ. სარჯველაძე, ჰ. ფენრიხი, 2000 - ზ. სარჯველაძე, ჰ. ფენრიხი, ქართველურ ენათა ეტიმოლოგიური ლექსიკონი, თბ., 2000.

- ი. კიფშიძე, 1994** - ი. კიფშიძე, რჩეული ობზულებანი, თბ., 1994.
- არნ. ჩიქობავა, 1938** - არნ. ჩიქობავა, ჭანურ-მეგრულ-ქართული შედარებითი ლექსიკონი, 1938.
- მ. ჩუხუა, 2000-2003** — მ. ჩუხუა, ქართველურ ენა-კილოთა შედარებითი ლექსიკონი, თბ., 2000-2003.
- პ. ცხადაია, ვ. ჯონჯუა, 2003** - პ. ცხადაია, ვ. ჯონჯუა, სამურზაყანოს გეოგრაფიული სახელწოდებანი, თბ., 2003.

SHORENA LOMAIA

ON THE ISSUE OF SOME TOPOONYMS FROM SAMURZAKANO

Subject matter of the article is certain toponyms which can't be found in large monograph: "Geographical names of Samurzakano". Jali. The village situates in Ochamchire community, among the villages of Mokvi, akvaska and Gufi. The etymology of the village name isn't studied scientifically, as for the folk etymologies they are the following: 1) This territory used to abound with finest tree species (mainly box trees), which were sold to Turkey. That's why the initial name of this place is Ojalon (compare Ojalefe, Ojale - a forest) [Kipshidze, 1994]. nja//mja//ja Laz. copmare dzeli. Mengrelian ja [Chikobava, 1938]. Georgian dzel-dzel-I "tree"; Mengrelian ja-ja "tree"; jal-ef-I "trees; o-jal-e-shi "dzelisa"; Sadzelisi (grape breed), che-ja "poplar"; (in ex white tree); Laz. ja/-nja-/mja/ja/-nja-/mja "tree" Laz dialect also confirms jailoni/jalona [Tandilava, 2013]. Jaloni - forest zone of a mountain from Lakadi to Sheheleti (mount), ja (Mengrelian) "tree": - jaloni forest [Tskhadaia, 2013].

According to different version, there was a village at that place, inhabitants of which had become the victims of certain misfortune, only one man had survived, Jali by name, who didn't abandon home, got married and lived his life there.

It's interesting part that the village is divided into two parts: Margalepish Jali, e.g. Jalagrua "Mengrelian jali" and Apkhazebish Jali, e.g. Jalapsua "Abkhazian Jali.

Next to Jali there is the village Mokvi, which has different phonetic version Muku/Moku. The river has the same name: Mokvi/Mokvtskhari/Mokushtsyari. Several micro toponyms of this river are given according to personal names of people: Petresh Tomba, Koto, ... Mokvi church situates nearby Mokvish Okhvame/Mokvi church.

Interesting micro toponyms are Patritsakhu/Patratsaxu and Atidashu/Atashadu, (also Gupi, Mokvi), the structure-etymology of which are the subjects of different research.